

Reventlow: Jeg har ikke tænkt paa at tage Ordet i Dag, og efter den Fremstilling, som blev given af Ordførelsen, havde jeg ganske opgivet det, men jeg kan rigtignok ikke nægte, at efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra enkelte Medlemmer, har jeg ikke kunnet modstaa Lysten til at sige blot et Par Ord. Det gælder her ikke om et stortoldpolitisk Spørgsmaal. Det ligger temmelig uden for Sagen, og jeg skal heller ikke indlade mig derpaa, men det gælder om at træffe Foranstaltninger, som gøre os det muligt at bevare her i Landet en Industri, som virkelig har en god Rod her, og som i dette Øjeblik staar Fare for at lægges øde. Der er næppe nogen her i denne Sal, der vil nægte, at Sukkerroedyrkning er ganske overordentlig gavnlig for Landbruget, og det er ikke smaa Arealer, det her gælder om. Det drejer sig omtrent om 22 Kv. Mil. Roesukkerdyrkingen har saaledes stor Betydning ikke blot for en enkelt Provins, men for ikke saa ganske faa Amter, og ikke blot for Jordbrugere, men ogsaa for den arbejdende Befolkning, som befinder sig i disse Egne. De have Fordele ved dette Arbejde, som de hidtil ikke have kendt. Saaledes gøres det muligt for Hustruen, som her mange Steder ikke ret vel kan deltage i Landbrugsarbejdet, at erhverve sig nogen Fortjeneste. Hun kan om Morgenen blive hjemme — det er jo Akkordarbejde alt sammen —, gøre sit Hus færdigt og ellers passe sine Ting, og naar hun er færdig med det, kan hun tage ud i Marken og tjene nogle Skillinger der og være hjemme i rette Tid for at gøre Maden færdig, til Manden kommer hjem i Middagsstunden, ligesom hun ogsaa om Aftenen kan have alt beredt og passet til for at gøre Hjemmet hyggeligt for Manden, naar han kommer tilbage fra sit anstrengende Arbejde. Sukkerroedyrkingen har saaledes baade Betydning for Arbejdsgiveren og Arbejderen. Det er her i Dag blevet gjort gældende med „uimodsigelige“ Tal, at denne Industri er ganske overordentlig heldig stillet. Jeg misunder ikke det ærede Medlem for Slagelse (Køedt) den store Evne, han har til at benytte sine Tal, jeg beundrer ham i højeste Grad derfor, men jeg tror virkelig ikke, at Tallene her i denne Henseende slaa til. Se vi paa Forholdene, som de ere i Praksis, er jeg overbevist om, at man vil faa et andet Syn paa Sagen. Jeg er ogsaa overbevist om, at det ærede Medlem for Slagelse i saa Tilfælde vilde indrømme, at denne Industri i Øjeblikket ikke er heldig stillet,

men tværtimod staar lige over for det Moment, hvor den bliver nødt til at holde op. Grunden dertil er den, at man i Udlandet, i Tyskland, Østerrige og Frankrig og andre Lande, er gaaet til Forholdsregler, som gøre det umuligt for os at konkurrere med dem. Ved Hjælp af Eksportpræmier i disse Lande gøres det muligt for Landmændene der at dyrke Roer og sælge dem til en billigere Pris, end vi kunne. Vi vilde under lige Forhold kunne staa os i Konkurrencen med Udlandet, men under Forholdene, som de nu ere, blive vi de første, som komme til at bukke under. Efter min Mening er Hovedspørgsmaalet her, at kunne bevare vor Industri saa længe, at den vil kunne bestaa længere end Roesukkerindustrien i Udlandet. Derpaa er det, det kommer an. Maalet for dette lille Forslag, vi her ere fremkomne med, har ikke været det, at skaffe den enkelte Landmand en Merindtægt. Det har heller ikke været, som det er blevet sagt, at skaffe en Klasse af Landmænd en Merindtægt. Vort Maal har været at bevare denne Industri, som virkelig har Rod i Landet, saa at den ikke bliver ødelagt ved de Forholdsregler, som træffes i Udlandet. Jeg tror ogsaa, at det vil kunne naas ved det Lovforslag, vi her ere fremkomne med. Det er blevet nævnt af det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), at Fabrikkerne staa sig overordentlig godt, ja, han sagde endogsaa, at de udbetalte store Renter. Jeg kan nu dog berolige det ærede Medlem i den Henseende. Vi misunde ikke Fabrikkerne den Fortjeneste, de have; den er sandelig ikke saa forfærdelig stor. De have i den Tid, de have bestaaet, ikke betalt i Gennemsnit mere end 4 pCt. i Rente, og jeg synes ikke, det er saa overordentlig meget, naar man tænker paa den store Risiko, de løbe ved disse Anlæg og den store Kapital, de have bundet i disse Anlæg, og som vistnok beløber sig til mange Millioner, ja til over en Snes Millioner. Det ærede Medlem for Slagelse mente ogsaa, at vi have valgt et saa overordentlig uheldigt Tidspunkt til at fremkomme med dette Forslag. Han stillede os i Udsigt, at Eksportpræmierne i Udlandet i Løbet af meget kort Tid vilde blive ophævede, og saa havde vi jo ikke mere at ønske eller forlange. Vel, det indrømmer jeg, og saa snart disse Eksportpræmier blive hævede, skulle vi tie stille og ikke forlange noget; hvad vi ønske, er blot at blive værnede imod dem. Men jeg tror ikke, at de i Udlandet ville blive ophævede saa hurtigt, at vi ikke skulde kunne trænge